

عنوان مقاله:

بررسی و مقایسه روش های مختلف زمین آمار در تهیه نقشه شوری خاک (مطالعه موردی در دشت میامی)

محل انتشار:

مجله تحقیقات مرتع و بیابان ایران، دوره 25، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علیرضا ارزانی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه خاکشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد دامغان، ایران

زرین تاج علی پور - استادیار، گروه خاکشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد دامغان، ایران

فرهاد تقی پور - مربی، مرکز تحقیقات کشاورزی استان سمنان، بخش تحقیقات آب و خاک، شاهرود، ایران

احمد اخیانی - مربی، مرکز تحقیقات کشاورزی استان سمنان، بخش تحقیقات آب و خاک، شاهرود، ایران

خلاصه مقاله:

شور شدن اراضی از معضلات مهم و مخرب در بخش کشاورزی است که بایستی با تدبیر و مدیریت صحیح علمی این روند کنترل شود. اولین گام در این راه، شناسایی و تهیه نقشه مناطق شور است. در چند دهه گذشته استفاده از روش های زمین آمار و سنجش از دور برای تهیه نقشه شوری خاک و پایش تغییرات آن توسعه پیدا کرده است. هدف از این مطالعه مقایسه قابلیت روش های زمین آماری مختلف برای تهیه نقشه شوری خاک سطحی در بخشی از دشت میامی واقع در شهرستان میامی استان سمنان می باشد. برای انجام این کار تعداد ۲۲۵ نمونه خاک از عمق ۰-۳۰ سانتی متری خاک سطحی از محل تقاطع خطوط شبکه منظم به ابعاد ۶۰۰ * ۶۰۰ متری با کمک GPS انجام شد و EC، pH و درصد رس نمونه های خاک اندازه گیری شد. نتایج به دست آمده نشان داد که روش کریجینگ با میانگین مطلق خطا ۲۹/۲ از دقت بالاتری نسبت به سایر روش های میانابایی برخوردار بود و در مقابل روش spline Thin plate با میانگین مطلق خطای ۳۸/۴ کمترین دقت را داشته است. بر اساس نقشه تهیه شده در منطقه مورد مطالعه بیشترین مقدار شوری ۶۹/۱۵ ds/m و کمترین مقدار شوری ۰۲/۲ ds/m و میانگین شوری در دشت میامی ۲۴/۵ ds/m می باشد

کلمات کلیدی:

دشت میامی، میانابایی، کریجینگ، شوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1631227>

